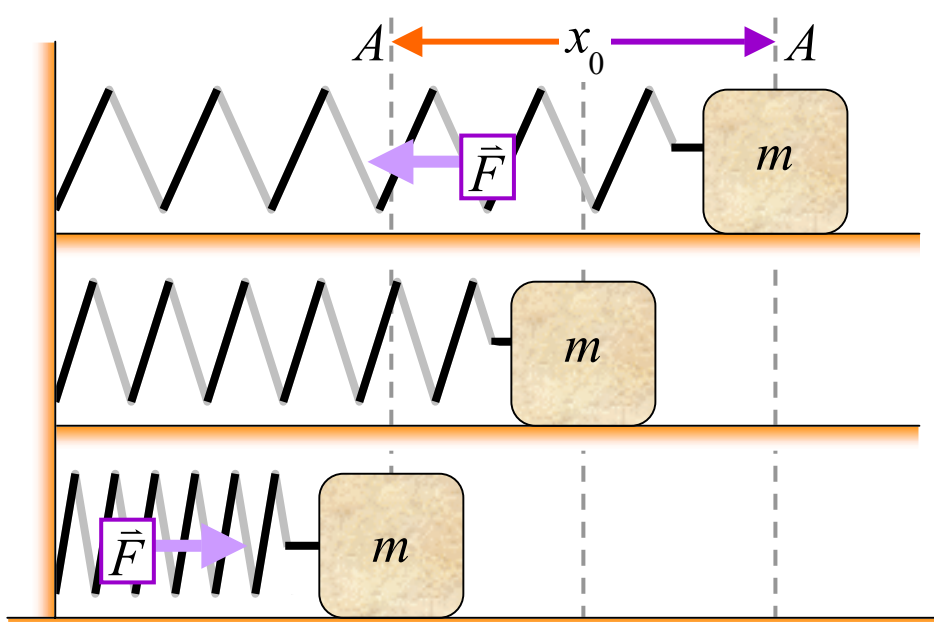

บทที่ 9 การเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิก

การเคลื่อนที่ ที่มีแรงกระทำต่อวัตถุสัมพันธ์กันกับระยะกระจัดที่ออกจากตำแหน่งสมดุลเดิม ถ้าแรงกระทำเข้าไปเข้ามาในการเคลื่อนที่ เรียกการเคลื่อนที่ชนิดนี้ว่า **Periodic motion, Harmonic motion, Oscillation, Vibration** เช่น การสั่นของลูกตุ้มนาฬิกา การสั่นของอะตอม สายกีตาร์ เวลาที่ใช้ในการสั่นครบหนึ่งรอบ เรียกว่า 1 คาบ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการสั่นดังนี้ คือ $f = \frac{1}{T}$ มีหน่วยเป็น เฮิรตซ์ หรือ รอบต่อวินาที

1. การเคลื่อนที่แบบซิมเปิลฮาร์มอนิก

พิจารณาวัตถุมวล m ติดสปริงซึ่งมีค่าคงตัว k ถ้าดึงวัตถุทำให้สปริงยืดออกไปเป็นระยะ $x = A$ แล้วปล่อยวัตถุ วัตถุจะเคลื่อนที่กลับไปกลับมา ด้วยระยะที่ออกจากแนวสมดุลเท่ากับ A ทั้งสองข้างของแนวสมดุล

จากกฎข้อที่สองของนิวตันได้ว่า $\Sigma \vec{F} = m\vec{a} = -k\vec{x}$

$$m \frac{d\vec{v}}{dt} = -k\vec{x}$$

$$m \frac{d^2\vec{x}}{dt^2} = -k\vec{x}$$

สมการการเคลื่อนที่แบบซิมเปิลฮาร์มอนิก เขียนได้ว่า

$$\frac{d^2\vec{x}}{dt^2} + \frac{k}{m}\vec{x} = 0$$

พิจารณาพลังงานของวัตถุขณะเคลื่อนที่ จากสมการ $m \frac{d\vec{v}}{dt} = -k\vec{x}$

$$m \frac{dv}{dx} \frac{dx}{dt} = -kx$$

$$mv \frac{dv}{dx} = -kx$$

$$mv dv + kx dx = 0$$

ทำการอินทิเกรตสมการ

$$\int mv dv + \int kx dx = 0$$

$$\frac{1}{2}mv^2 + \frac{1}{2}kx^2 = Constant$$

จะเห็นได้ว่า หากไม่มีแรงภายนอกกระทำ พลังงานของวัตถุในการสั่นจะคงที่เสมอ เป็นไปตามหลักการคงตัวของพลังงานกล สรุปได้ว่าที่ปลายสุดของการเคลื่อนที่ ความเร็วมีค่าเท่ากับศูนย์ พลังงานกลรวมเท่ากับ $\frac{1}{2}kA^2$ และที่ตำแหน่งสมดุลมีความเร็วสูงสุด $v_{\max}$ ดังนั้นสามารถเขียนสมการได้ว่า

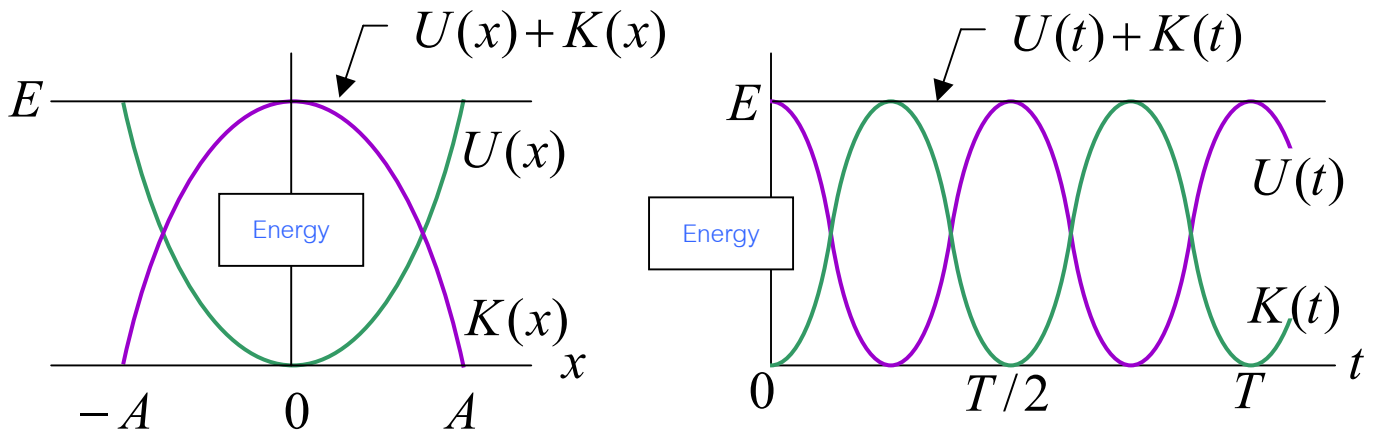
$$\frac{1}{2}mv^2 + \frac{1}{2}kx^2 = \frac{1}{2}kA^2 = \frac{1}{2}mv_{\max}^2$$

ที่ตำแหน่งใด ๆ

ที่ตำแหน่งปลาย

ที่ตำแหน่งสมดุล

ดังนั้นสามารถเขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง พลังงานศักย์ $U(x)$ และพลังงานจลน์ $K(x)$ ในฟังก์ชันของตำแหน่ง และฟังก์ชันของเวลา ดังรูปภาพ

จากสมการ $\frac{1}{2}mv^2 + \frac{1}{2}kx^2 = \frac{1}{2}kA^2 = \frac{1}{2}mv_{\max}^2$ แก้สมการได้ว่า

การกระจัดสูงสุดคือ $x_{\max} = A = \pm \sqrt{\frac{2E}{k}}$

ความเร็วสูงสุดคือ $v_{\max} = \pm \sqrt{\frac{2E}{m}}$

ความเร็วที่ตำแหน่งใด ๆ $v = \sqrt{\frac{2E - kx^2}{m}}$

$$v = \sqrt{\frac{k}{m}} \sqrt{A^2 - x^2}$$

หรือ $\frac{dx}{dt} = \sqrt{\frac{k}{m}} \sqrt{A^2 - x^2}$

$$\frac{dx}{\sqrt{A^2 - x^2}} = \sqrt{\frac{k}{m}} dt$$

ทำการอินทิเกรต ได้ว่า $\int \frac{dx}{\sqrt{A^2 - x^2}} = \sqrt{\frac{k}{m}} \int dt$

ผลลัพธ์จากสมการ แก้ได้ดังสมการ

$$\sin^{-1}\left(\frac{x}{A}\right) = \sqrt{\frac{k}{m}} t + C_1$$

เงื่อนไขเริ่มต้น ถ้า $t=0$; $x=x_0$ จะได้ $C_1 = \sin^{-1}\left(\frac{x_0}{A}\right) = \theta_0$ สามารถเขียน

สมการใหม่ได้ว่า
$$\sin^{-1}\left(\frac{x}{A}\right) = \sqrt{\frac{k}{m}} t + \theta_0$$

ได้สมการผลลัพธ์คือ
$$x = A \sin\left(\sqrt{\frac{k}{m}} t + \theta_0\right)$$

จากฟังก์ชันไซน์จะมีลักษณะซ้ำรอบเหมือนเดิม เมื่อมุมเปลี่ยนไป 2π เรเดียน หรือเวลาเปลี่ยนแปลงไป 1 คาบ ดังนั้น ได้เงื่อนไขว่า

$$\sqrt{\frac{k}{m}} (t+T) + \theta_0 = \left(\sqrt{\frac{k}{m}} t + \theta_0\right) + 2\pi$$

$$\sqrt{\frac{k}{m}} T = 2\pi$$

สามารถเขียนในรูปของคาบ ความถี่ และอัตราเร็วเชิงมุม(ความถี่เชิงมุม)ได้ว่า

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}} \quad f = \frac{1}{T} = \frac{1}{2\pi} \sqrt{\frac{k}{m}} \quad \omega = 2\pi f = \sqrt{\frac{k}{m}}$$

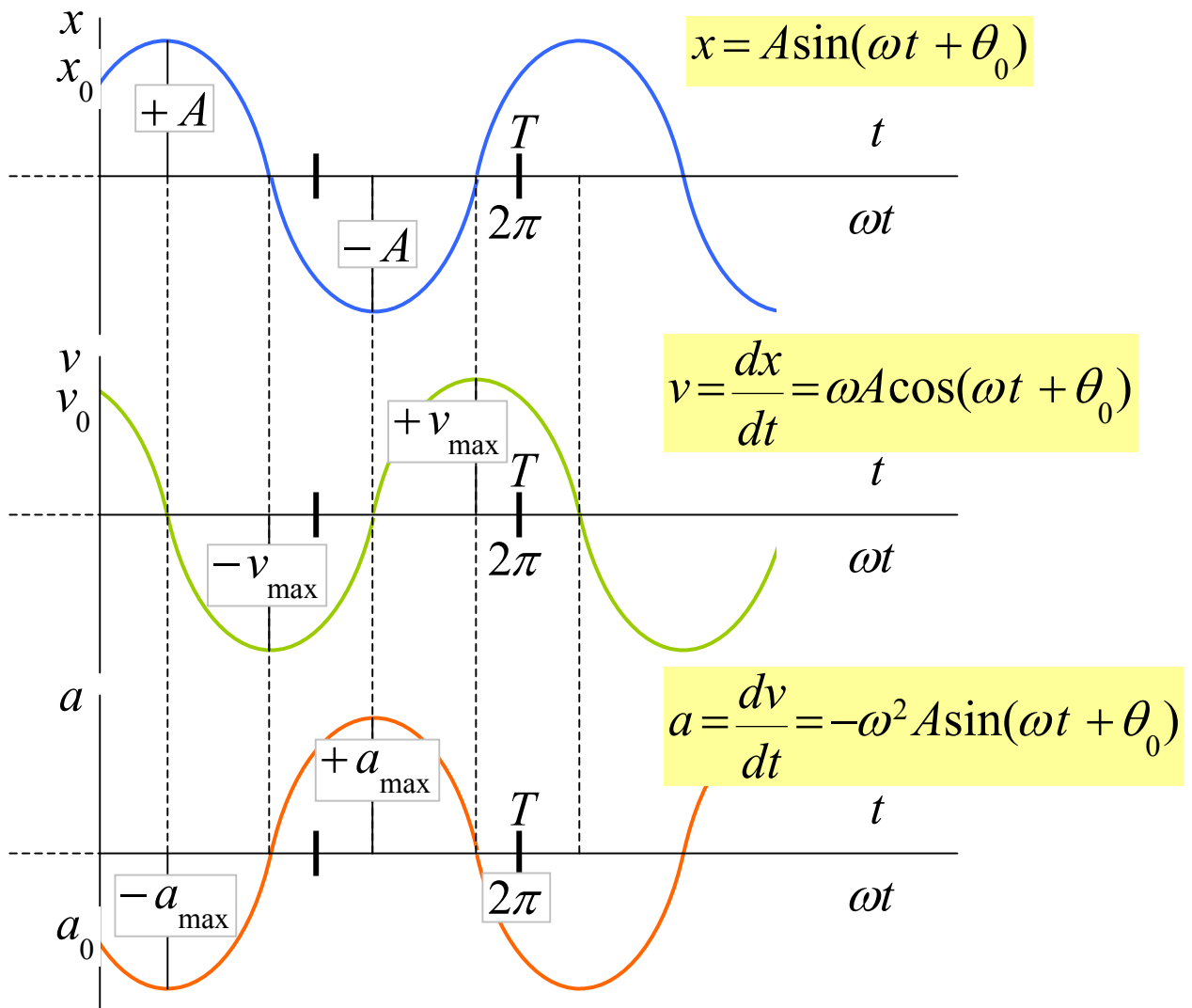
ดังนั้นจากผลลัพธ์

การกระจัด $x = A \sin(\omega t + \theta_0)$

ความเร็ว $v = \frac{dx}{dt} = \omega A \cos(\omega t + \theta_0)$

ความเร่ง $a = \frac{dv}{dt} = -\omega^2 A \sin(\omega t + \theta_0)$ หรือ $a = -\omega^2 x$

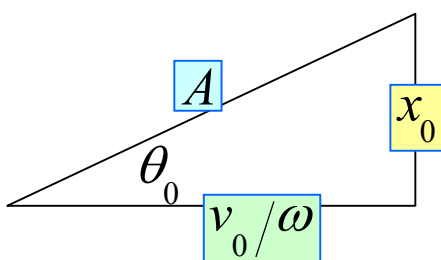
สามารถเขียนกราฟได้ดังรูป

พิจารณาที่เวลา $t=0$; $x=x_0$; $\theta=\theta_0$; $v=v_0$ จะได้สมการว่า

$$\sin \theta_0 = \frac{x_0}{A} \quad \text{และ} \quad \cos \theta_0 = \frac{v_0}{\omega A}$$

จากความสัมพันธ์ $\sin^2 \theta_0 + \cos^2 \theta_0 = 1 = \left(\frac{x_0}{A}\right)^2 + \left(\frac{v_0}{\omega A}\right)^2$ เขียนใหม่ได้ว่า

$$A^2 = x_0^2 + \left(\frac{v_0}{\omega}\right)^2$$

พิจารณาที่ $t=0$ และให้วัตถุอยู่ตำแหน่งปลายสุด $x=A$ จะได้ว่า $\sin\theta_0=1$
ดังนั้นเฟสเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ $\theta_0 = \frac{\pi}{2}$ สามารถเขียนสมการได้ว่า

การกระจัด $x = A\sin(\omega t + \frac{\pi}{2}) = A\cos(\omega t)$

ความเร็ว $v = \omega A\cos(\omega t + \frac{\pi}{2}) = -\omega A\sin(\omega t)$

ความเร่ง $a = -\omega^2 A\sin(\omega t + \frac{\pi}{2}) = -\omega^2 A\cos(\omega t)$ หรือ $a = -\omega^2 x$

พิจารณาที่ $t=0$ และให้วัตถุอยู่ตำแหน่งสมดุล $x=0$ จะได้ว่า $\sin\theta_0=0$ ดังนั้นเฟสเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ $\theta_0 = 0$ สามารถเขียนสมการได้ว่า

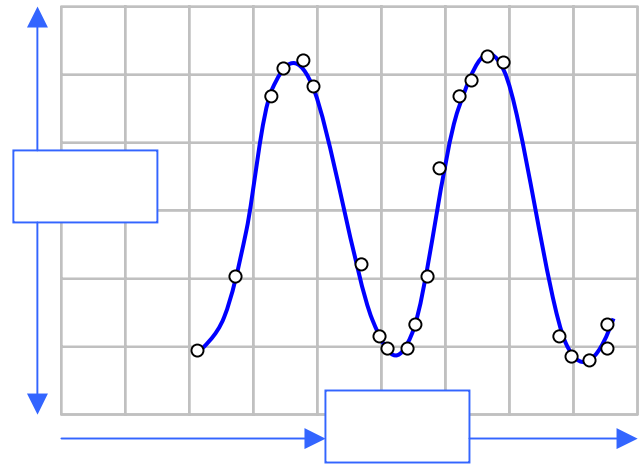
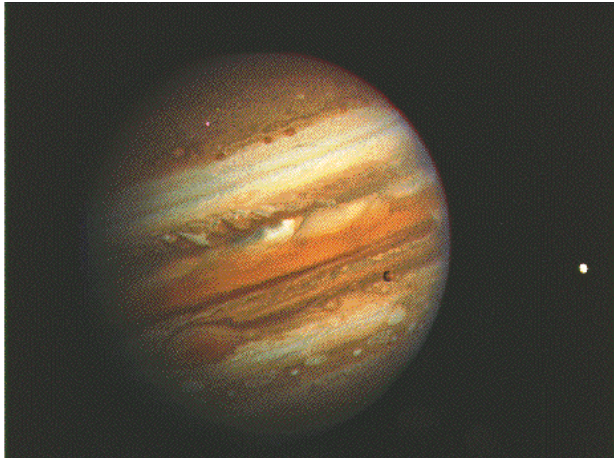
การกระจัด $x = A\sin(\omega t + 0^\circ) = A\sin(\omega t)$

ความเร็ว $v = \omega A\cos(\omega t + 0^\circ) = \omega A\cos(\omega t)$

ความเร่ง $a = -\omega^2 A\sin(\omega t + 0^\circ) = -\omega^2 A\sin(\omega t)$ หรือ $a = -\omega^2 x$

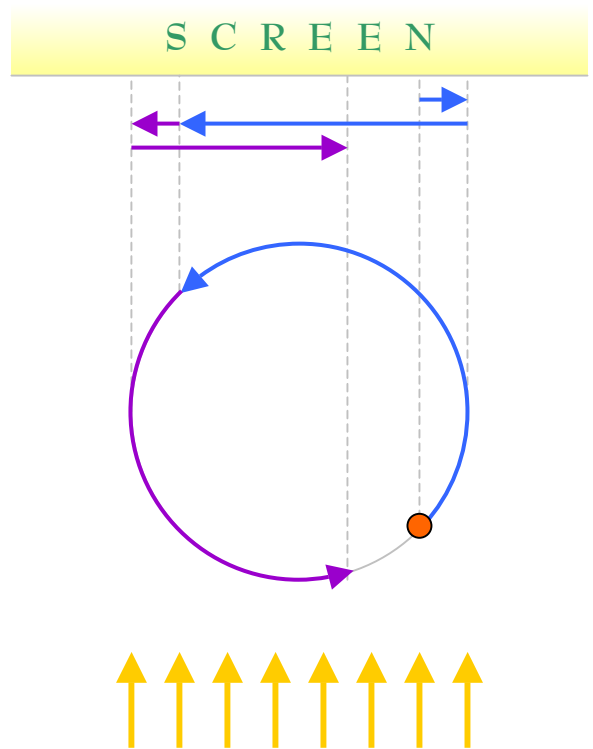
2. S.H.M.กับการเคลื่อนที่แบบวงกลมสม่ำเสมอ

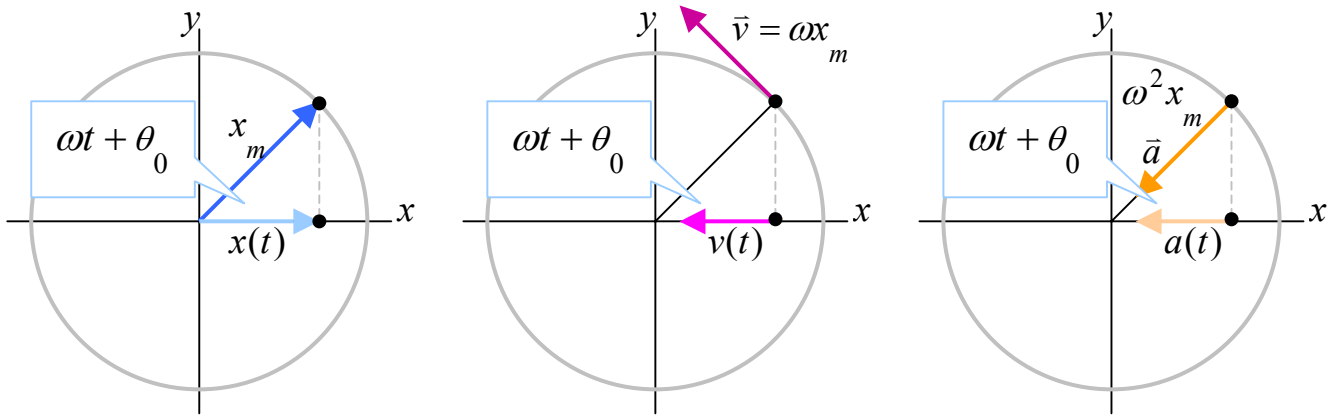
ในปี ค.ศ.1610 กาลิเลโอ ส่องกล้องไปยังดาวพฤหัสบดี ทำการบันทึกการเคลื่อนที่ของบริวาร 4 ดวง ภายหลัง A.P.French นำข้อมูลของกาลิเลโอมาพล็อตกราฟ ได้ข้อมูลดังรูป

จากกราฟ ถูกอธิบายโดย S.H.M. ซึ่งได้คาบระยะเวลา 16.8 วัน

พิจารณา เงามของอนุภาคบนฉากด้านหลัง ที่เกิดจากการเคลื่อนที่ของอนุภาคเป็นวงกลม จากรูปจะเห็นได้ว่า เงามจะเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง กลับไปกลับมาซ้ำรอบเดิม ซึ่งมีคาบการเคลื่อนที่ที่แน่นอน เป็นการเคลื่อนที่แบบ S.H.M. (กำหนดให้ แสงส่องเข้าไปสู่อุภาคที่เคลื่อนที่เป็นวงกลม เป็นลักษณะแสงขนาน Parallel ray)

จากรูป พิจารณา ตำแหน่ง ความเร็วและความเร่ง ของอนุภาคที่เวลาใด ๆ ได้ดังรูป จากรูปสามารถเขียนสมการได้ว่า

การกระจัด $x = x_m \cos(\omega t + \theta_0)$

ความเร็ว $v = -\omega x_m \sin(\omega t + \theta_0)$

ความเร่ง $a = -\omega^2 x_m \cos(\omega t + \theta_0)$ หรือ $a = -\omega^2 x$

$$E_k = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m \omega^2 x_m^2 \sin^2(\omega t + \theta_0)$$

พลังงานจลน์ของวัตถุ $= \frac{1}{2} m \omega^2 x_m^2 [1 - \sin^2(\omega t + \theta_0)]$
 $= \frac{1}{2} m \omega^2 (x_m^2 - x^2)$

จะเห็นได้ว่า พลังงานจลน์สูงสุดที่จุดสมดุล $x = 0$ และมีค่าเป็นศูนย์ที่ $x = \pm x_m$

หากพิจารณา การเคลื่อนที่ของวัตถุติดปลายสปริง พลังงานศักย์ที่สะสม

ในสปริงสามารถหาได้จาก แรงอนุรักษ์ตามสมการ $F = -\frac{dE_p}{dx}$ แทนค่าแรง

สปริงได้ $-kx = -\frac{dE_p}{dx}$ ทำการอินทิเกรตได้ว่า $E_p = \frac{1}{2} kx^2 = \frac{1}{2} m \omega^2 x^2$

จากกฎอนุรักษ์พลังงาน สามารถเขียนได้ว่า

$$E = E_p + E_k = \frac{1}{2} kx_m^2 = \frac{1}{2} m \omega^2 x_m^2 = \text{Constant}$$

3. การประยุกต์ใช้ S.H.M.

จากการศึกษาข้างต้น สามารถเขียนสมการทั่วไปของการเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิกอย่างง่ายได้ว่า $F = ma = -m\omega^2x$

$$ma + m\omega^2x = 0$$

$$\frac{d^2x}{dt^2} + \omega^2x = 0$$

ซึ่งผลลัพธ์ของสมการ สามารถเขียนในรูปสมการเคลื่อนที่ในรูปฟังก์ชันโคไซน์

$$x = x_m \cos(\omega t + \theta_0)$$

สมการการเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิกอย่างง่ายเชิงมุมสามารถเขียนได้ว่า

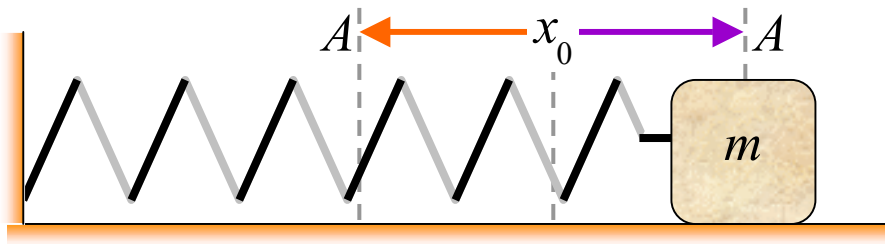
$$\frac{d^2\theta}{dt^2} + \omega^2\theta = 0$$

ทำนองเดียวกัน ผลลัพธ์สมการฮาร์มอนิกอย่างง่ายเชิงมุม สามารถเขียนเป็น

$$\theta = \theta_m \cos(\omega t + \theta_0)$$

หลักการเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิก สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือแบบต่างๆ ได้ เช่น ลูกตุ้มเพนดูลัม การออสซิลเลตในวงจรไฟฟ้า การสั่นด้วยสปริง การสั่นของอะตอม เป็นต้น

3.1 วัตถุติดสปริงในแนวราบบนพื้นเกลี้ยง

แรงกระทำสปริง $F = -kx$ จากกฎของนิวตัน $F = ma$

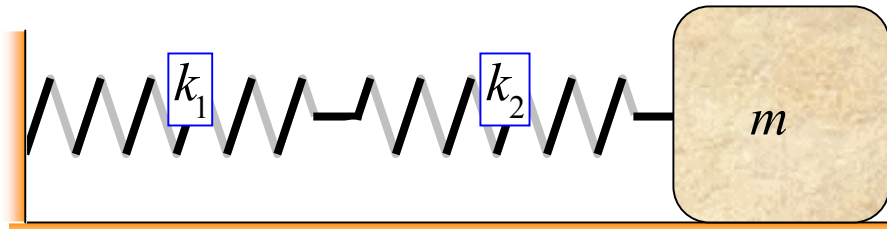
จะได้ว่า $-kx = ma$ และจากความสัมพันธ์ $a = -\omega^2 x$

จะได้ว่า $\frac{k}{m} = \omega^2$ หรือ $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$

ดังนั้น คาบของการเคลื่อนที่ มีค่าเท่ากับ

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}} \text{ หรือ } f = \frac{1}{2\pi} \sqrt{\frac{k}{m}}$$

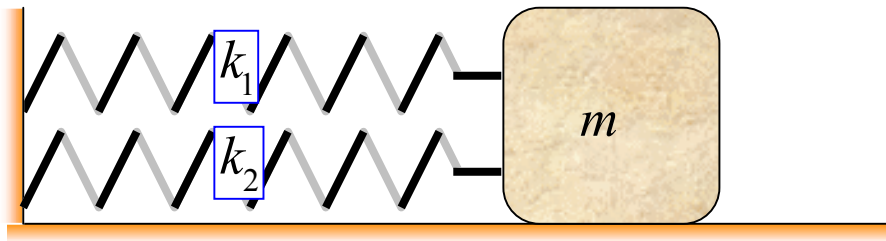
พิจารณาการนำสปริง 2 อันมาต่ออนุกรมกัน แล้วติดมวลดังรูป

แรงดึงในชุดสปริงจะมีค่าเท่ากันตลอด การกระจัดรวมเท่ากับการกระจัดย่อยรวมกัน ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างค่านิจของสปริงคือ

$$\begin{aligned} x &= x_1 + x_2 \\ \frac{F}{-k} &= \frac{F}{-k_1} + \frac{F}{-k_2} \\ \frac{1}{k} &= \frac{1}{k_1} + \frac{1}{k_2} \end{aligned}$$

พิจารณาการนำสปริงยาวเท่ากัน 2 อันมาต่อขนานกัน แล้วติดมวลดังรูป

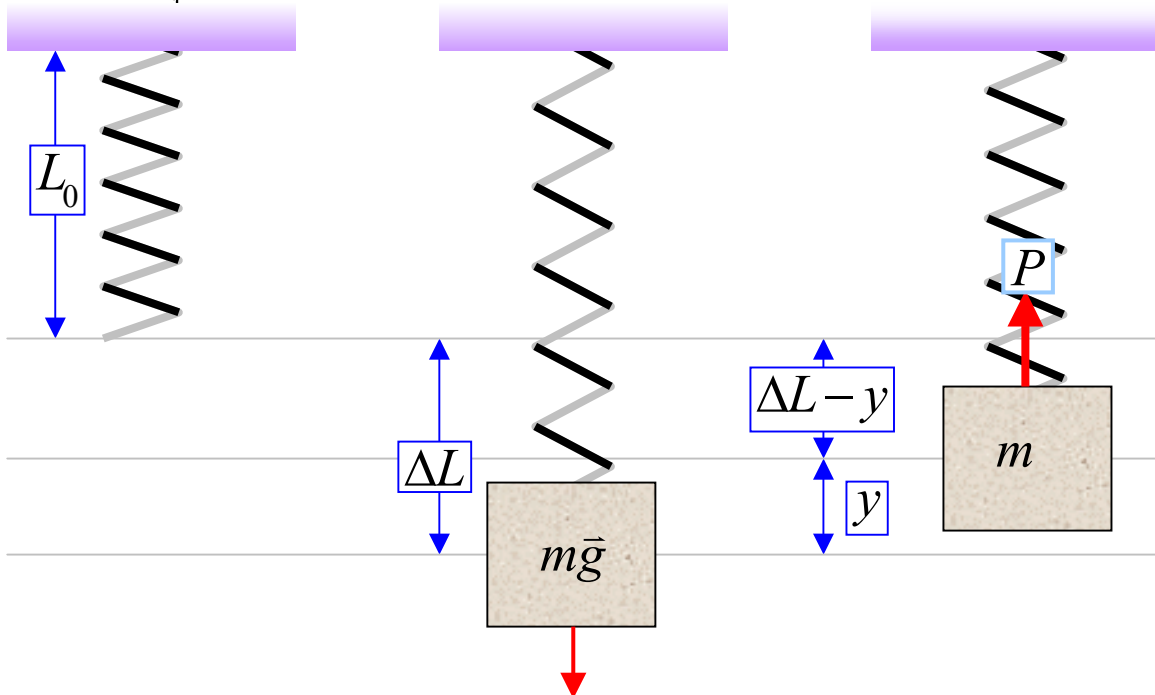
การกระจัดในชุดสปริงจะมีค่าเท่ากัน แรงรวมเท่ากับแรงย่อยรวมกัน ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างค่านิจของสปริงคือ

$$F = F_1 + F_2$$

$$-kx = -k_1x + -k_2x$$

$$k = k_1 + k_2$$

3.2 วัตถุติดสปริงที่แขวนไว้ในแนวตั้ง

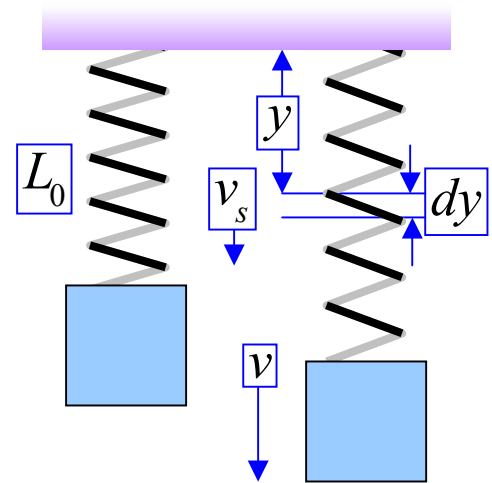
พิจารณา สปริงเดิมยาว L_0 เมื่อแขวนวัตถุมวล m จะทำให้สปริงยืดออก ΔL ซึ่งอยู่ในสภาวะสมดุล ดังนั้นแรงที่จุดสมดุล สมดุลระหว่าง น้ำหนัก และแรงสปริง $mg = k\Delta L$

พิจารณาในการสั้นของสปริง ขณะที่สปริงห่างจากแนวสมดุลขึ้นไปเป็นระยะ y แรงที่สปริงดึงขึ้นมีค่าเท่ากับ $P = k(\Delta L - y)$

แต่ตำแหน่งนี้ ไม่ได้อยู่ในสภาวะสมดุล ซึ่งเป็นไปตามกฎของนิวตัน

ดังนั้นแรงลัพธ์กระทำบนวัตถุ $k(\Delta L - y) - mg = -ky$

ในความเป็นจริง สปริงมีมวล m_s มีการสั้นหรือออกสขีเลตไปตามวัตถุด้วย ดังนั้นจำเป็นต้องพิจารณาผลของการสั้น เนื่องจากมวลของสปริง เช่น คาบการสั้นหรือความถี่ของการสั้น

จากรูปจะเห็นได้ว่า มวลของสปริงแต่ละส่วนเคลื่อนที่ด้วยแอมพลิจูดไม่เท่ากัน พิจารณา มวลสปริงเล็ก ๆ dm_s ในส่วนสั้น ๆ dy ห่างจากปลายบน y ได้ว่า

$$dm_s = \frac{m_s}{L_0} dy$$

แต่ความเร็ว $\vec{v}$ ของการสั้นของวัตถุเป็นสัดส่วนโดยตรงกับการกระจัด y ดัง

ความสัมพันธ์ $\frac{v_s}{v} = \frac{y}{L_0}$ หรือ $v_s = \left(\frac{y}{L_0}\right)v$

พิจารณาพลังงานจลน์ในวัตถุ

$$dE_k = \frac{1}{2} dm_s v_s^2 = \frac{1}{2} \cdot \frac{m_s}{L_0} dy \left(\frac{y}{L_0}\right)^2 v^2$$

$$E_k = \frac{m_s v^2}{2L_0^3} \int_0^L y^2 dy = \frac{1}{2} \left[\frac{1}{3} m_s \right] v^2$$

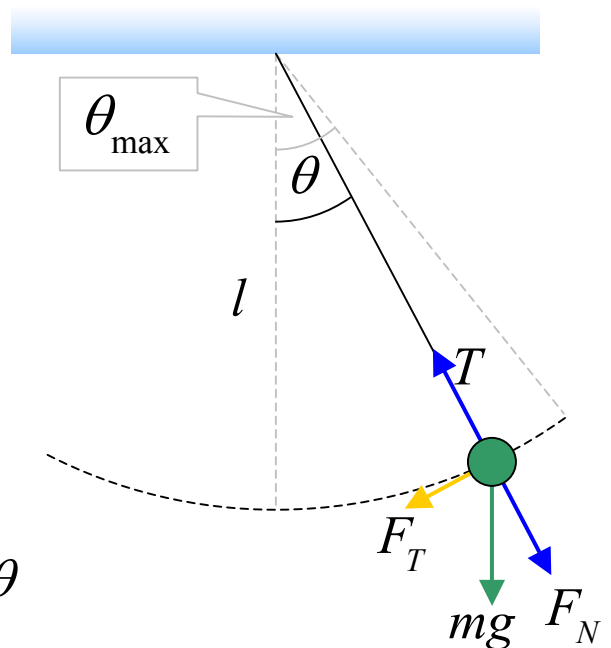
หลังจากการอินทิเกรต จะเห็นว่า สปริงเหมือนวัตถุหนึ่งซึ่งนำมวลเพียงหนึ่งในสามของมวลสปริง $\frac{m_s}{3}$ มาคิดคำนวณ หรือนำมาติดที่ปลายสปริงซึ่งไม่มีมวลนั่นเอง

ดังนั้นมวลของระบบการสั่น หรือออสซิลเลตคือ $M = m + \frac{m_s}{3}$ และคาบของการสั่นมีค่าเท่ากับ

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m + \frac{m_s}{3}}{k}}$$

3.3 ลูกตุ้มนาฬิกาอย่างง่าย

พิจารณาวัตถุมวล m แขวนด้วยเชือกยาว l แกว่งกลับไปกลับมา ลักษณะเหมือนลูกตุ้มนาฬิกา แรงในแนวสัมผัส คือ $F_T = -mg \sin \theta$ (เครื่องหมายลบ บ่งบอกทิศตรงข้ามกับการกระจัด) โดยที่การกระจัดคือ $s = l\theta$

จากเงื่อนไขความเร่งในแนวสัมผัสวงกลม $a_T = l\alpha = l \frac{d^2\theta}{dt^2}$

ดังนั้น จากแรงในแนวสัมผัส $F_T = ma_T = -mg \sin \theta$

สามารถเขียนได้ใหม่ดังนี้ $ml \frac{d^2\theta}{dt^2} = -mg \sin \theta$

$$\frac{d^2\theta}{dt^2} + \frac{g}{l} \sin \theta = 0$$

ในการแกว่ง มุมที่แกว่งเล็ก ๆ ค่า $\sin\theta \approx \tan\theta \approx \theta$ จะได้ว่า

$$\frac{d^2\theta}{dt^2} + \frac{g}{l}\theta = 0$$

แก้สมการได้ผลลัพธ์ว่า สมการมูลฐานฮาร์มอนิกอย่างง่ายของลูกตุ้มคือ

$$\theta = \theta_{\max} \sin(\omega t + \theta_0)$$

โดยที่

$$\omega^2 = \frac{g}{l} \quad ; \quad T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}}$$

กรณี $\theta_{\max} \geq 15^\circ$ สมการคาบจะเปลี่ยนไปเป็น

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}} \left(1 + \frac{1}{2^2} \sin^2 \frac{\theta_{\max}}{2} + \frac{1}{2^2} \cdot \frac{3}{4^2} \sin^4 \frac{\theta_{\max}}{2} + \dots \right)$$

3.4 ลูกตุ้มนาฬิกาฟิสิกัล

พิจารณาวัตถุ ไม่จำกัดรูปร่าง แกว่งรอบแกน (จุด P) แรงในแนวสัมผัสมีค่าเท่ากับ $(mg \sin \theta)$

โมเมนต์เท่ากับ

$$\Gamma = -mgd \sin \theta$$

ซึ่งจากความสัมพันธ์

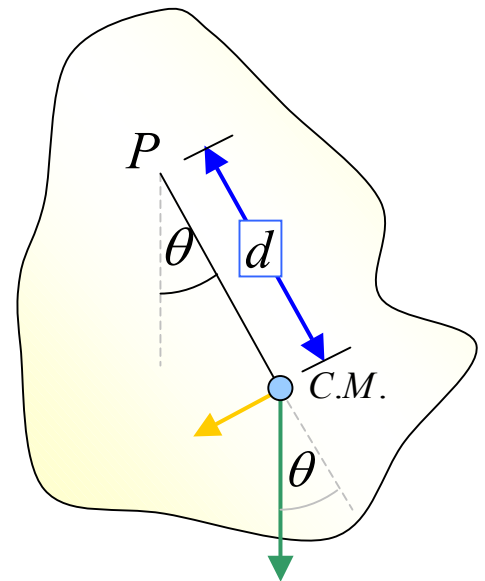
$$\Gamma = I\alpha = I \frac{d^2\theta}{dt^2}$$

$$I \frac{d^2\theta}{dt^2} = -mgd \sin \theta$$

$$\frac{d^2\theta}{dt^2} + \frac{mgd}{I} \sin \theta = 0$$

ในการแกว่ง มุมที่แกว่งเล็ก ๆ ค่า $\sin\theta \approx \tan\theta \approx \theta$ จะได้ว่า

$$\frac{d^2\theta}{dt^2} + \frac{mgd}{I} \theta = 0$$

ผลลัพธ์สมการมูลฐานฮาร์มอนิกอย่างง่ายของลูกตุ้มฟิสิกัลคือ

$$\theta = \theta_{\max} \sin(\omega t + \theta_0)$$

โดยที่

$$\omega^2 = \frac{mgd}{I} \quad ; \quad T = 2\pi \sqrt{\frac{I}{mgd}}$$

ดังนั้นสามารถหาโมเมนต์ความเฉื่อยของวัตถุได้จากความสัมพันธ์

$$I = \frac{T^2 mgd}{4\pi^2}$$

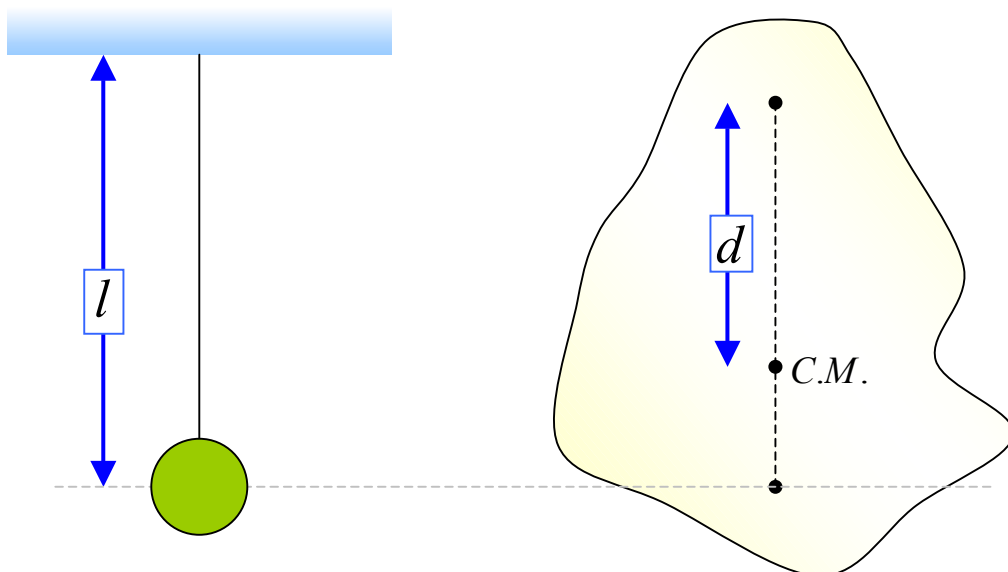
3.5 จุดศูนย์กลางของการแกว่ง (Center of oscillation)

เทียบความสัมพันธ์ระหว่างลูกตุ้มนาฬิกาและลูกตุ้มฟิสิกัล โดยให้คาบ

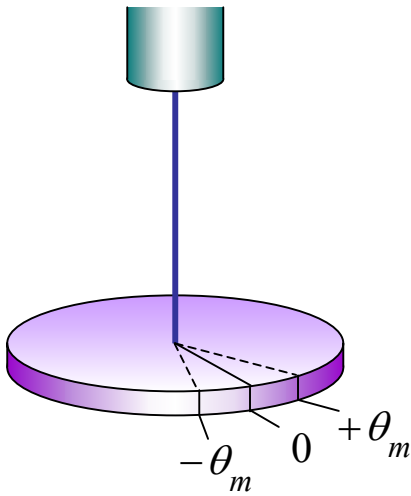
เท่ากัน จะเห็นได้ว่า $T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}} = 2\pi \sqrt{\frac{I}{mgd}}$

ได้ความสัมพันธ์ว่า $l = \frac{I}{md}$

จะเห็นได้ว่า เสมือนว่า ลูกตุ้มฟิสิกัลแกว่งเสมือนว่ามวลไปรวมอยู่ที่จุดหนึ่งห่างจากจุดหมุนเท่ากับ $\frac{I}{md}$ ซึ่งเรียกว่า **จุดศูนย์กลางของการแกว่ง**

3.6 ลูกตุ้มนาฬิกาแบบทอร์ชัน (Angular S.H.M.)

วัตถุมวล m แขวนไว้ที่ปลายเส้นลวดที่มีความยืดหยุ่น ทนต่อการบิด เมื่อทำการหมุนวัตถุแล้วปล่อย วัตถุจะบิดกลับไปกลับมาได้มุมสูงสุด θ_m กำหนดให้ ค่าคงที่สำหรับการบิดของเส้นลวดคือ κ (Torsion constant) ซึ่งขึ้นกับความยาวเส้นผ่าศูนย์กลางและวัสดุที่มาทำเส้นลวด

เมื่อวัตถุถูกบิดไปเป็นมุมเล็ก ๆ θ จากกฎของฮุก จะได้ $\Gamma = -\kappa\theta$

จากความสัมพันธ์ $\Gamma = I\alpha = I \frac{d^2\theta}{dt^2}$

ได้ว่า
$$I \frac{d^2\theta}{dt^2} = -\kappa\theta$$

$$\frac{d^2\theta}{dt^2} + \frac{\kappa}{I}\theta = 0$$

สมการมูลฐานการเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิกอย่างง่ายของลูกตุ้มแบบทอร์ชันคือ

$$\theta = \theta_{\max} \sin(\omega t + \theta_0)$$

โดยที่ $\omega^2 = \frac{\kappa}{I}$; $T = 2\pi \sqrt{\frac{I}{\kappa}}$

หลักการนี้ได้ถูกนำมาใช้ในเครื่องมือประจำห้องปฏิบัติการ เช่น มัลติมิเตอร์ กัลวานอมิเตอร์ เป็นต้น

4. การรวมกันของสองฮาร์มอนิกอย่างง่าย

การรวมกันของการเคลื่อนที่เป็นไปตามหลักการซ้อนทับ **Superposition** ที่ว่า ผลรวมของการกระจัดของอนุภาคคือ การกระจัดของอนุภาคที่เกิดจากการเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิกอย่างง่ายแต่ละอันรวมกัน ใช้ในการศึกษาการเลี้ยวเบนและแทรกสอดของคลื่น

4.1 เมื่ออยู่ในทิศเดียวกัน ความถี่เท่ากัน

$$x_1 = A_1 \sin \omega t$$

$$x_2 = A_2 \sin(\omega t + \theta)$$

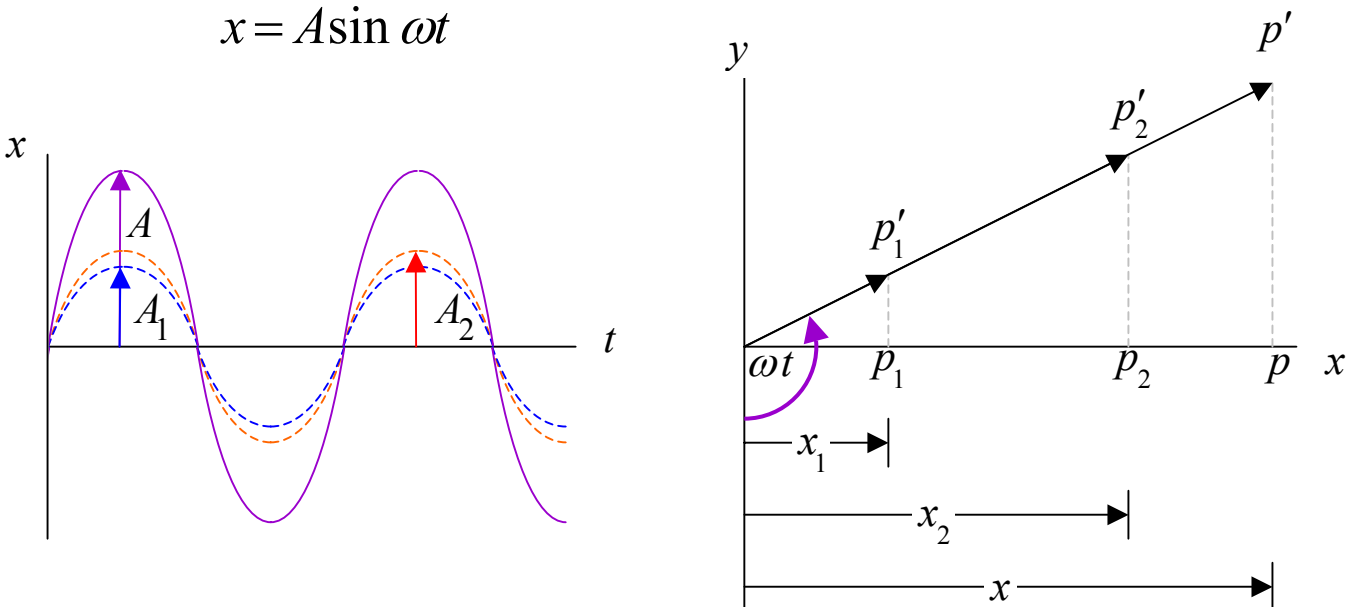
$$x = x_1 + x_2 = A_1 \sin \omega t + A_2 \sin(\omega t + \theta)$$

ถ้า $\theta = 0^\circ$ ก็คือการเคลื่อนที่ทั้งสองมีเฟสตรงกัน จะได้สมการว่า

$$x = A_1 \sin \omega t + A_2 \sin \omega t$$

$$x = (A_1 + A_2) \sin \omega t$$

$$x = A \sin \omega t$$

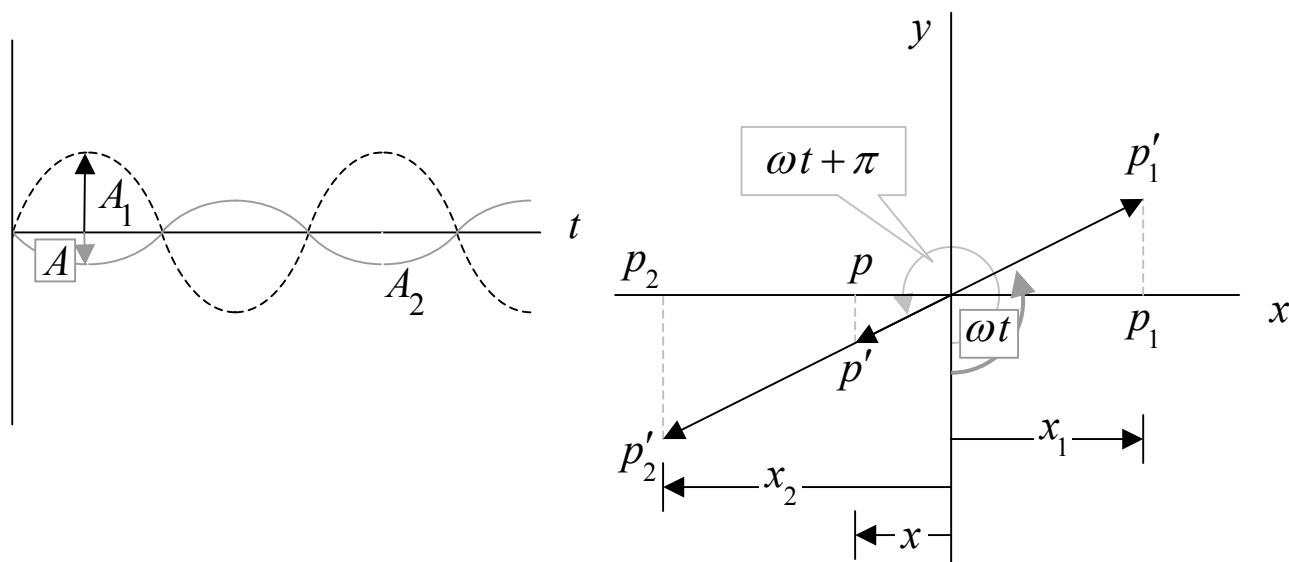

Two waves with a phase difference of π are shown. The first wave is $x_1 = A_1 \sin \omega t$ and the second wave is $x_2 = A_2 \sin(\omega t + \pi) = -A_2 \sin \omega t$.

$$x_2 = A_2 \sin(\omega t + \pi) = -A_2 \sin \omega t$$

$$x = A_1 \sin \omega t - A_2 \sin \omega t = (A_1 - A_2) \sin \omega t$$

$$A = A_1 - A_2 \quad ; \quad A = 0$$

Two waves with a phase difference θ are shown. The first wave is $x_1 = A_1 \sin \omega t$ and the second wave is $x_2 = A_2 \sin(\omega t + \theta)$.

$$x_2 = A_2 \sin(\omega t + \theta)$$

$$x = A \sin(\omega t + \phi)$$

The resultant wave has amplitude A and phase ϕ . The horizontal components are x_1 and x_2 , and the total horizontal displacement is x .

The amplitude A is given by the vector sum of the individual amplitudes.

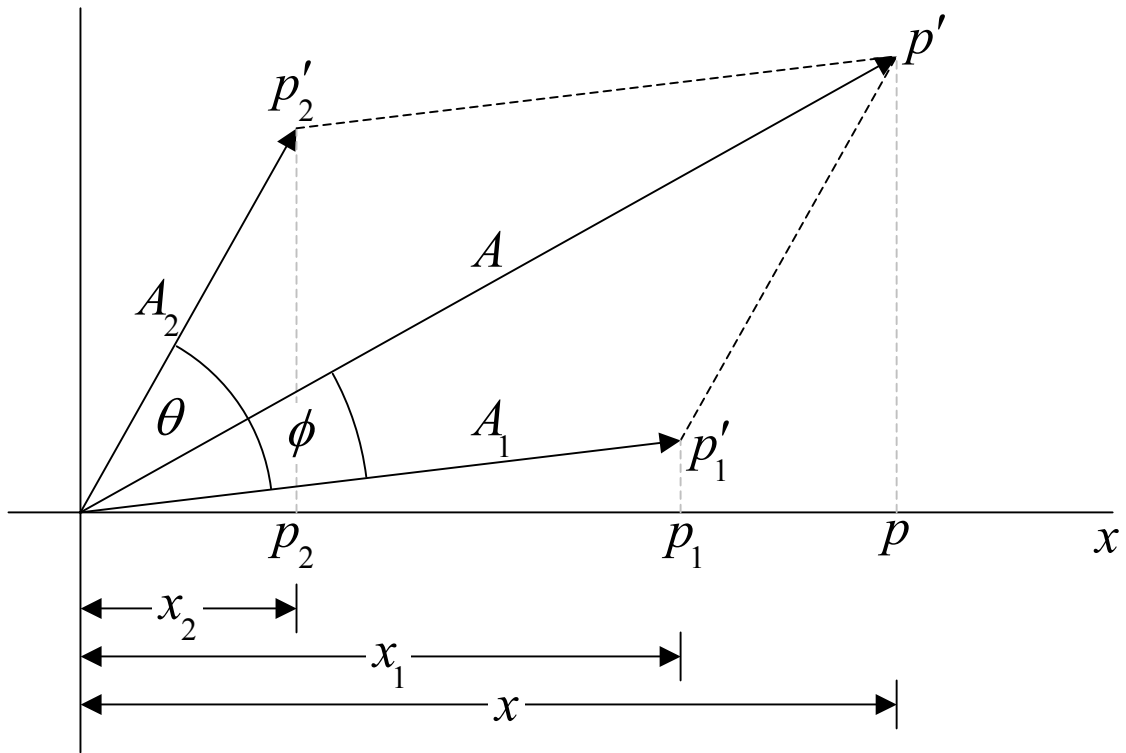
$$A = \sqrt{A_1^2 + A_2^2 + 2A_1A_2 \cos \theta}$$

$$\phi = \tan^{-1} \frac{A_2 \sin \theta}{A_1 + A_2 \cos \theta}$$

The phase ϕ is given by the angle of the resultant vector.

$$A \sin(\omega t + \phi) = A \sin \omega t \cos \phi + A \cos \omega t \sin \phi$$

$$A_2 \sin(\omega t + \theta) = A_2 \sin \omega t \cos \theta + A_2 \cos \omega t \sin \theta$$

จากสมการ การกระจัดรวมเท่ากับการกระจัดของแต่ละฮาร์มอนิก

$$A \sin(\omega t + \phi) = A_1 \sin \omega t + A_2 \sin(\omega t + \theta)$$

สามารถเขียนสมการได้ใหม่ว่า

$$A \sin \omega t \cos \phi + A \cos \omega t \sin \phi = A_1 \sin \omega t + A_2 \sin \omega t \cos \theta + A_2 \cos \omega t \sin \theta$$

จากสมการ ความสัมพันธ์เทอมต่อเทอม เท่ากับ

$$A \cos \phi = A_1 + A_2 \cos \theta$$

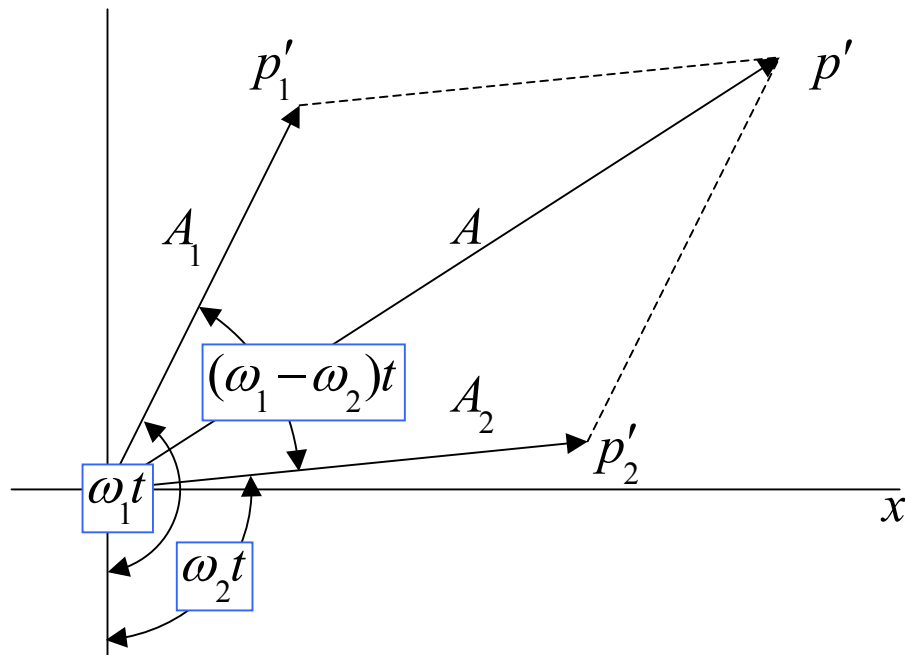
$$A \sin \phi = A_2 \sin \theta$$

จากสมการ ยกกำลังสองทั้งสองเทอม ได้ว่า

$$(A \cos \phi)^2 + (A \sin \phi)^2 = (A_1 + A_2 \cos \theta)^2 + (A_2 \sin \theta)^2$$

$$A^2 = A_1^2 + A_2^2 + 2A_1A_2 \cos \theta$$

4.2 เมื่ออยู่ในทิศเดียวกัน ความถี่ต่างกัน

สมการการเคลื่อนที่ $x_1 = A_1 \sin \omega_1 t$, $x_2 = A_2 \sin \omega_2 t$

มุมเฟสต่างกันเท่ากับ $\omega_1 t - \omega_2 t$, $(\omega_1 - \omega_2)t$ ซึ่งไม่คงที่ ดังนั้นเวกเตอร์
 หมุนรวมด้วยความเร็วเชิงมุมไม่คงที่ การกระจัดรวมเท่ากับ $x = x_1 + x_2$ ไม่
 เป็นแบบฮาร์มอนิกอย่างง่าย โดยแอมพลิจูด คือ

$$A = \sqrt{A_1^2 + A_2^2 + 2A_1A_2 \cos(\omega_1 - \omega_2)t}$$

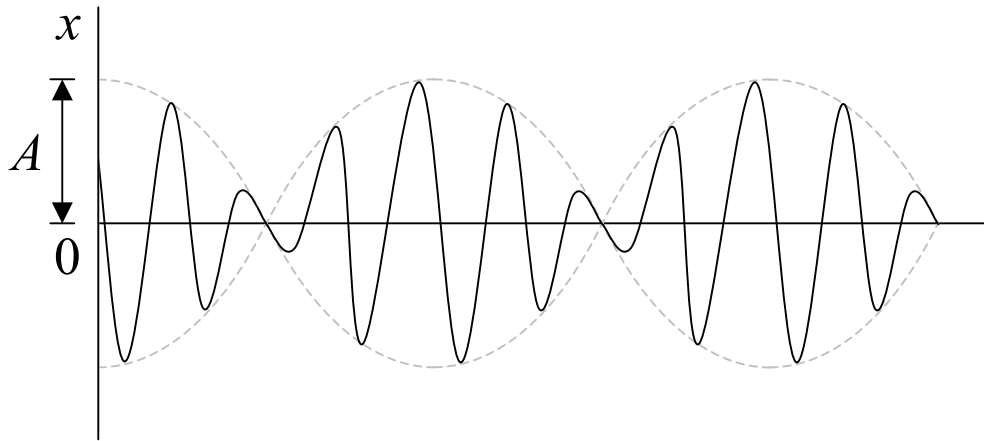
กรณี $(\omega_1 - \omega_2)t = 2n\pi$; $A = A_1 + A_2$

กรณี $(\omega_1 - \omega_2)t = 2n\pi + \pi$; $A = |A_1 - A_2|$

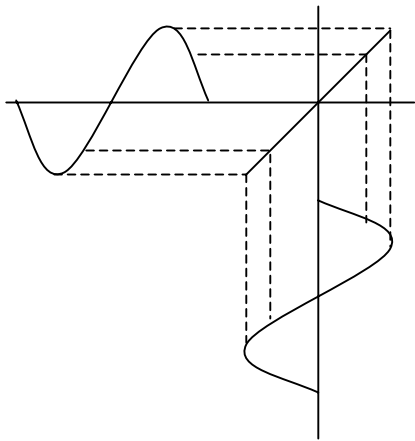
โดยที่ความถี่ของแอมพลิจูดคือ $f = \frac{(\omega_1 - \omega_2)}{2\pi} = f_1 - f_2$

เมื่อ $A_1 = A_2$ จะได้ว่า $A = A_1 \sqrt{2[1 + \cos(\omega_1 - \omega_2)t]}$

แอมพลิจูดจะเกิดการเปลี่ยนแปลง $A = 2A_1 \cos \frac{1}{2}(\omega_1 - \omega_2)t$ ระหว่าง 0 ถึง $2A_1$

4.3 เมื่ออยู่ในทิศตั้งฉากกัน ความถี่เท่ากัน

จากสมการการเคลื่อนที่ $x = A \sin \omega t$

และสมการ $y = B \sin(\omega t + \theta)$

เมื่อ $\theta = 0^\circ$ $y = B \sin \omega t$

ฉะนั้นได้ความสัมพันธ์ $y = \frac{B}{A} x$

เมื่อ $\theta = \pi$ $y = -B \sin \omega t$

ฉะนั้นได้ความสัมพันธ์ $y = -\frac{B}{A} x$

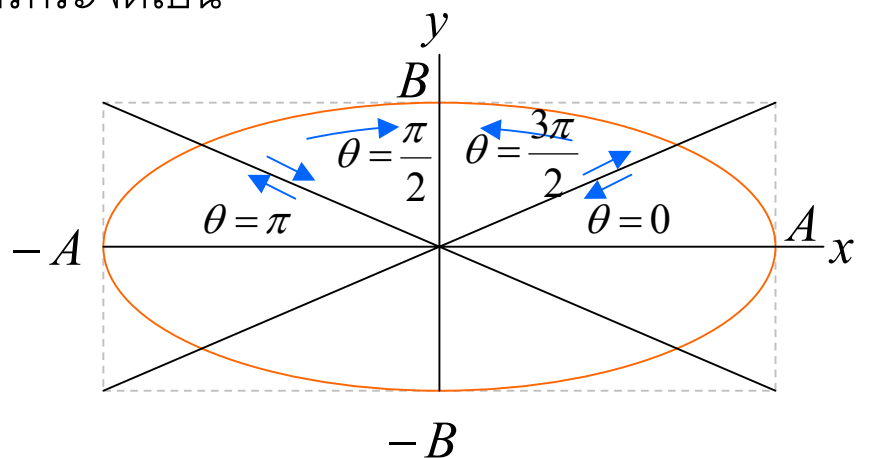
ซึ่งเป็นสมการเส้นตรง ที่มีการกระจายเป็น

$$r = \sqrt{x^2 + y^2}$$

$$r = \sqrt{x^2 + \frac{B^2}{A^2} y^2}$$

$$r = \frac{x}{A} \sqrt{A^2 + B^2}$$

$$r = \sqrt{A^2 + B^2} \sin \omega t$$

ผลที่ได้เป็นการเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิกอย่างง่าย มีแอมพลิจูด $\sqrt{A^2 + B^2}$

กรณีเมื่อ $\theta = \frac{\pi}{2}$ ได้สมการ $y = B \sin(\omega t + \frac{\pi}{2}) = B \cos \omega t$

ได้ความสัมพันธ์สมการ $\frac{x^2}{A^2} + \frac{y^2}{B^2} = 1$ ซึ่งเป็นสมการวงรี

เมื่อ $\theta = \frac{\pi}{2}$ ได้ว่า $x = A = A \sin \omega t$ สรุปได้ว่าฟังก์ชัน $\sin \omega t = 1$ ดัง

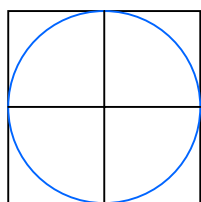
นั่นที่จุด $x = A$ ความเร็วเท่ากับ $v_y = \frac{dy}{dt} = -B \omega \sin \omega t = -B \omega$ ซึ่งความเร็ว

ของอนุภาคที่จุด $x = A$ จะขนานกับแกน y ได้เท่ากับ v_y และมีค่าเป็นลบ แสดงถึงทิศลง อนุภาคจะเคลื่อนที่ตามเข็มนาฬิกา

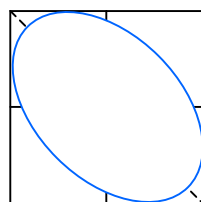
ถ้า $\theta = \frac{3\pi}{2}$ หรือ $\theta = -\frac{\pi}{2}$ จะได้การเคลื่อนที่เป็นรูปวงรีแต่เคลื่อนที่ทวน

เข็มนาฬิกา ถ้าหากว่าขนาด $A = B$ รูปวงรีจะกลายเป็นรูปวงกลม

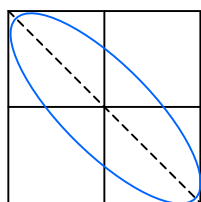
ตัวอย่างของเส้นทางซึ่งมีค่ามุมเฟสต่าง ๆ กันในกรณี $A = B$ ซึ่งพบได้ในเครื่องมือวัด Oscilloscope

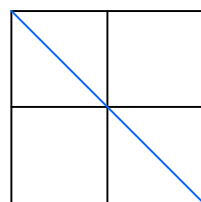
$\theta = 90^\circ$

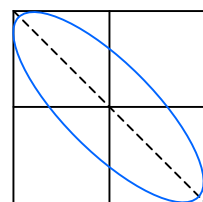
$\theta = 120^\circ$

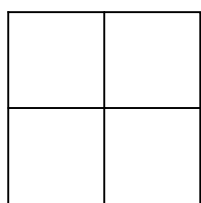
$\theta = 150^\circ$

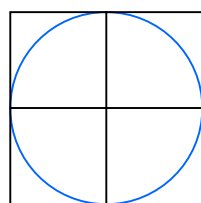
$\theta = 180^\circ$

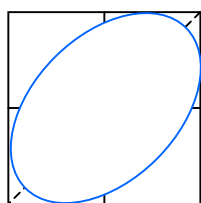
$\theta = 210^\circ$

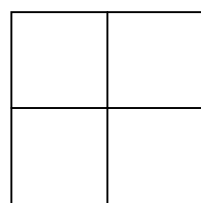
$\theta = 240^\circ$

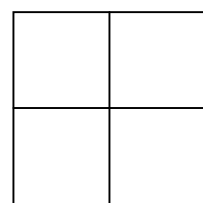
$\theta = 270^\circ$

$\theta = 300^\circ$

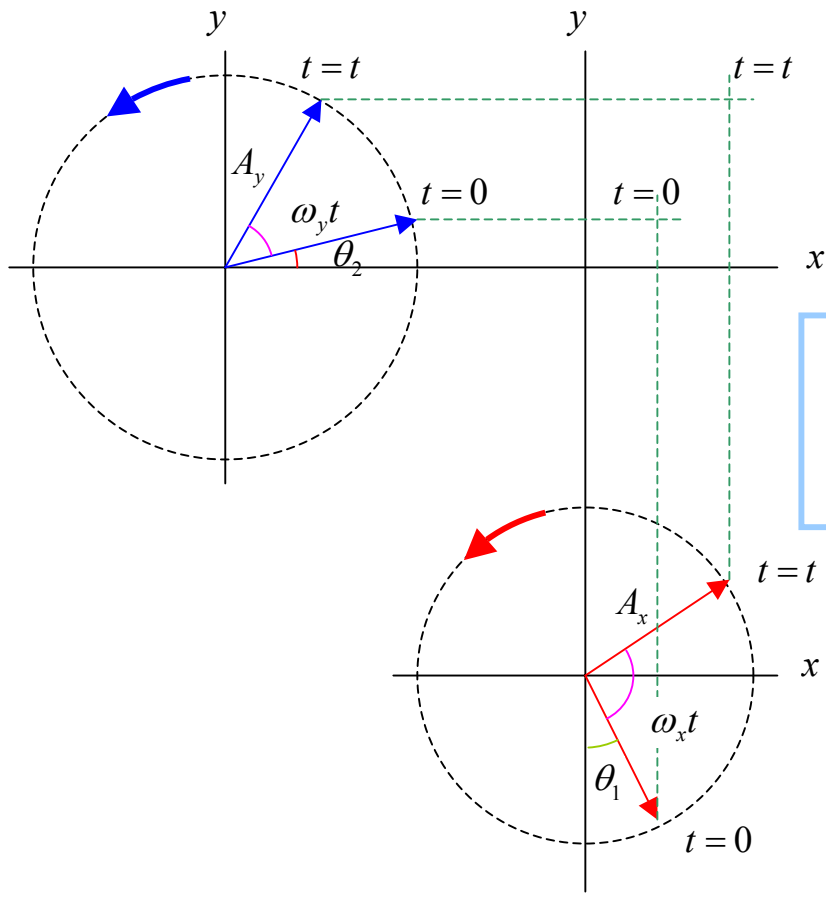

$\theta = 330^\circ$

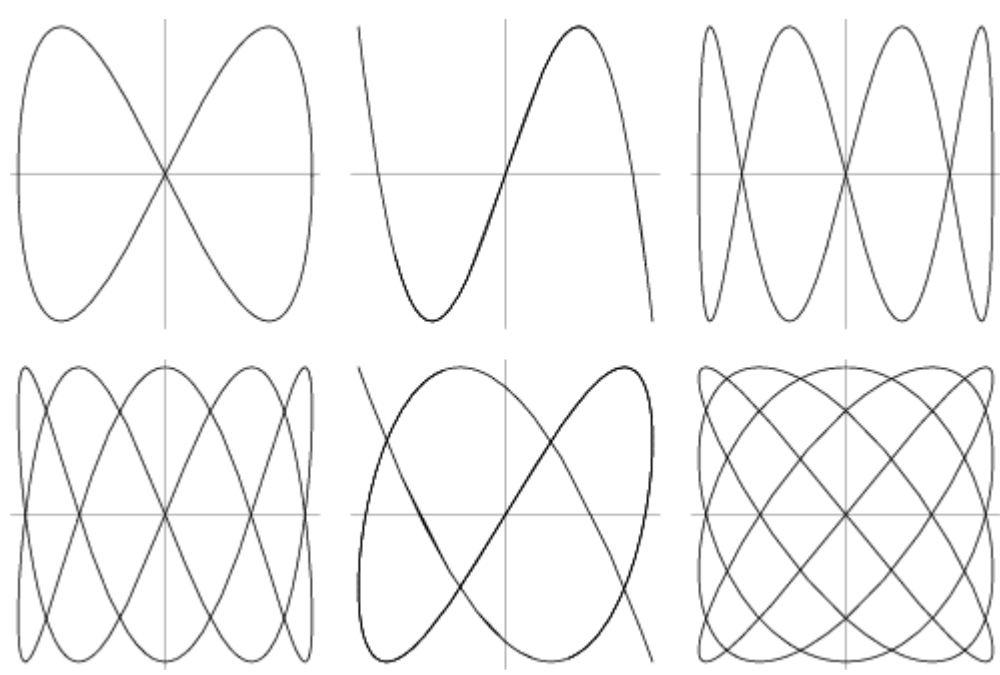

$\theta = 360^\circ$

สำหรับการเคลื่อนที่ของสองซิมเปิลฮาร์โมนิก ที่ตั้งฉากกัน แต่ความถี่ต่างกัน ผลรวมที่ได้จะซับซ้อนกว่า ดังรูป **Lissajous figures** เมื่อความถี่ในแต่ละแกน เป็นอัตราส่วนของสองเลขจำนวนเต็ม เช่น $\frac{1}{2}, \frac{2}{5}, \frac{3}{4}$ เป็นต้น

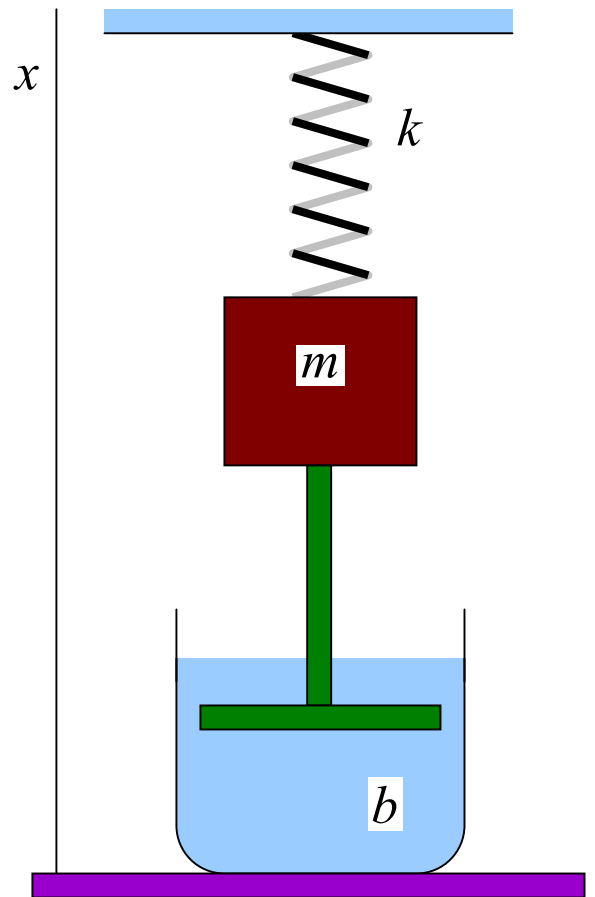

Graphical construction
Lissajous figures

5. การสั่นแบบหน่วง

พิจารณา การเคลื่อนที่แบบสั่น โดย ถูกลดทอนลงด้วยแรงภายนอก เรียกการเคลื่อนที่แบบนี้ว่า **การสั่นแบบหน่วง Damped** สามารถจำลองเหตุการณ์ได้ ดังรูป ซึ่งมีกล่องมวล m แขนงบนสปริง ค่าคงที่ k และแขนงด้วยแท่งเชื่อมต่อ กับแผ่นต้านทานของเหลว (สมมติแท่ง กับแผ่นต้านทาน มีมวลน้อยมาก) แรงต้านทานจากของเหลวมีค่าเท่ากับ

$F_d = -bv$ โดยที่ b คือค่าคงที่ของการลดทอน **Damping constant** ดังนั้น แรงลัพธ์ของการสั่นคือ $-bv - kx = ma$

$$-b \frac{dx}{dt} - kx = m \frac{d^2x}{dt^2}$$

$$m \frac{d^2x}{dt^2} + b \frac{dx}{dt} + kx = 0$$

ได้สมการการเคลื่อนที่ว่า

$$x(t) = x_m e^{-bt/2m} \cos(\omega't + \phi)$$

และได้ความสัมพันธ์ว่า $\omega' = 2\pi f' = \sqrt{\frac{k}{m} + \frac{b^2}{4m^2}}$

จะเห็นได้ว่า **ระยะกระจัด** จะลดลงตามฟังก์ชัน **เอ็กโปเนนเชียล** ตามเวลา และพลังงานของวัตถุจะลดลงด้วย พลังงานจะถูกตัวกลางดูดกลืนไป

6. การสั่นแบบถูกแรงกระทำ

เพื่อทดแทนแรงที่สูญเสียโดย **Damped** จึงจำต้องหาแรงภายนอกมาชดเชยหรือทดแทน ไม่ให้แอมพลิจูดของการสั่นลดลง เรียกการสั่นนี้ว่า **Force Oscillation** ให้แรงภายนอกเป็นฟังก์ชันฮาร์มอนิก คือ $F = F_0 \cos \omega t$

ดังนั้นแรงลัพธ์คือ $F_0 \cos \omega t - bv - kx = ma$

$$ma + bv + kx = F_0 \cos \omega t$$

$$\frac{d^2 x}{dt^2} + \frac{b}{m} \frac{dx}{dt} + \frac{k}{m} x = \frac{F_0}{m} \cos \omega t$$

ได้ผลเฉลยของสมการว่า

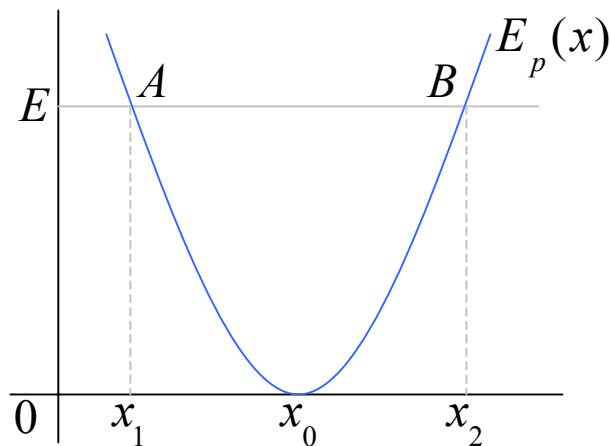
$$x = A \sin(\omega t - \phi)$$

โดยที่ $A = \frac{F_0/m}{\sqrt{(\omega^2 - \omega_0^2)^2 + (\frac{b\omega}{m})^2}}$ และ $\omega_0 = \sqrt{\frac{k}{m}}$

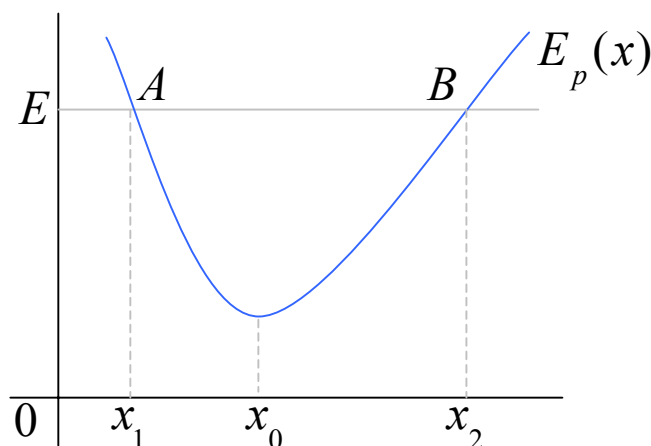
จากสมการจะเห็นได้ว่า **แอมพลิจูด** A มีค่าสูงสุดก็ต่อเมื่อ ค่าความถี่ของการสั่น ω มีค่าใกล้เคียงความถี่ธรรมชาติ ω_0 และค่าคงที่ลดทอน b มีค่าน้อย พลังงานในการสั่นจะถูกถ่ายเทให้กับวัตถุมากที่สุด เรียกว่าการเกิดการสั่นพ้อง **Resonance**

7. การสั่นแบบแอนฮาร์มอนิก

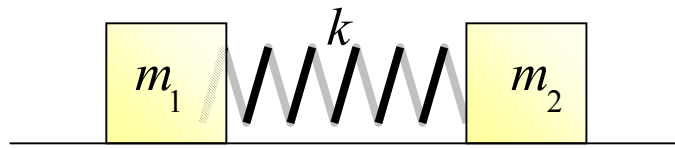
การเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิกอย่างง่าย ที่ตำแหน่งสมดุล x_0 เมื่อเขียนกราฟระหว่าง พลังงานศักย์ E_p กับตำแหน่ง x ได้ดังรูปกราฟพาราโบลา มีจุดยอดที่จุด x_0 พลังงานศักย์ที่ตำแหน่งใด ๆ มีค่าเท่ากับ $E_p = \frac{1}{2}k(x-x_0)^2$

กรณีการสั่น ที่กราฟไม่เป็นพาราโบลา แต่มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ x_0 ซึ่งเป็นตำแหน่งสมดุล เป็นผลมาจากการสั่นแบบแอนฮาร์มอนิก พลังงานศักย์ระหว่าง x_1 ถึง x_2 ไม่สมมาตรกัน และความถี่ของการสั่นขึ้นกับพลังงาน ตัวอย่างเช่น อันตรกิริยาของอะตอม 2 ตัว ที่มีพลังงานมาก

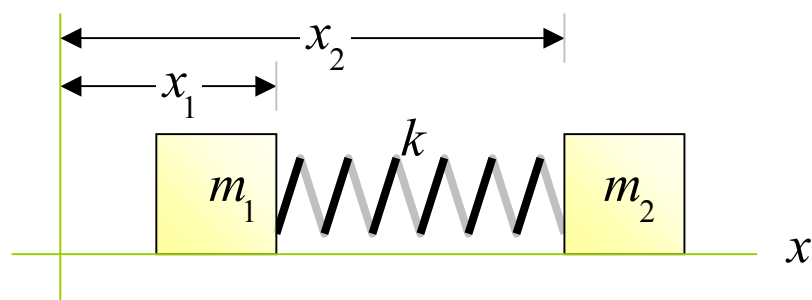
พิจารณาการสั่นของวัตถุมวล m_1 และ m_2 ขนาดใกล้เคียงกัน บนพื้นลื่น เชื่อมกันด้วยสปริงยาว l ค่านิจคงที่ของสปริง k ดังรูป

หลังจากปล่อยให้วัตถุทั้งสองสั่น พิจารณาที่ตำแหน่งใด ๆ ของวัตถุทั้งสอง กำหนดให้มวล m_1 และ m_2 อยู่ห่าง x_1 และ x_2 จากเส้นอ้างอิงตามลำดับ ดังนั้น ระยะยืด(หรือหด)ของสปริงมีค่าเท่ากับ

$$x = (x_2 - x_1) - l \quad \mathbf{1}$$

(ภาวะสมดุลง่ายไม่ยืดหรือหด $(x_2 - x_1) = l$)

พิจารณาแรงที่กระทำต่อวัตถุมวล m_1 เท่ากับ $m_1 \frac{d^2 x_1}{dt^2} = -kx$ $\mathbf{2}$

พิจารณาแรงที่กระทำต่อวัตถุมวล m_2 เท่ากับ $m_2 \frac{d^2 x_2}{dt^2} = +kx$ $\mathbf{3}$

$\mathbf{2} \times m_2$ ได้สมการ $m_1 m_2 \frac{d^2 x_1}{dt^2} = -kx m_2$ $\mathbf{4}$

$\mathbf{3} \times m_1$ ได้สมการ $m_1 m_2 \frac{d^2 x_2}{dt^2} = +kx m_1$ $\mathbf{5}$

นำสมการ **4-5** ได้ว่า $m_1 m_2 \frac{d^2 x_1}{dt^2} - m_1 m_2 \frac{d^2 x_2}{dt^2} = -kx(m_1 + m_2)$

$$\frac{m_1 m_2}{m_1 + m_2} \frac{d^2 (x_1 - x_2)}{dt^2} = -kx \quad \mathbf{6}$$

ให้ $\mu = \frac{m_1 m_2}{m_1 + m_2}$ เรียกว่า มวลลดทอน (Reduced mass) $\frac{1}{\mu} = \frac{1}{m_1} + \frac{1}{m_2}$

จากสมการ **1** $x = (x_2 - x_1) - l$ โดยที่ l คงที่ได้ความสัมพันธ์

$$\frac{d^2 (x_2 - x_1)}{dt^2} = \frac{d^2 (x + l)}{dt^2} = \frac{d^2 x}{dt^2} + \frac{d^2 l}{dt^2} = \frac{d^2 x}{dt^2} + 0 = \frac{d^2 x}{dt^2} \quad \mathbf{7}$$

พิจารณา ขนาดของความเร่ง ได้ว่า $\frac{d^2 (x_2 - x_1)}{dt^2} = \frac{d^2 (x_1 - x_2)}{dt^2} \quad \mathbf{8}$

จากสมการ **6** **7** และ **8** สามารถเขียนสมการ ได้ว่า

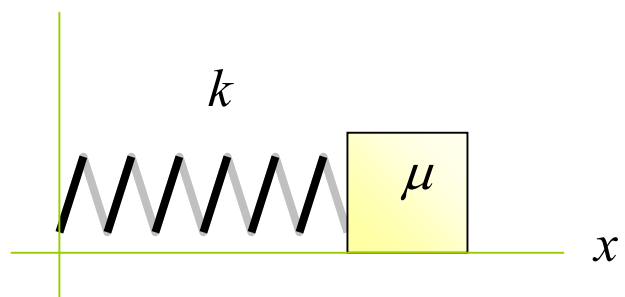
$$\mu \frac{d^2 x}{dt^2} = -kx$$

$$\frac{d^2 x}{dt^2} + \frac{k}{\mu} x = 0 \quad \text{และ} \quad T = 2\pi \sqrt{\frac{\mu}{k}}$$

ซึ่งเสมือนการสั่นแบบซิมเปิลฮาร์โมนิก ที่มีมวล $\mu = \frac{m_1 m_2}{m_1 + m_2}$ สั่นดังรูป ซึ่งมี

ค่าสมการการเคลื่อนที่ สมการความเร็ว และ สมการความเร่ง ดังเช่น S.H.M.

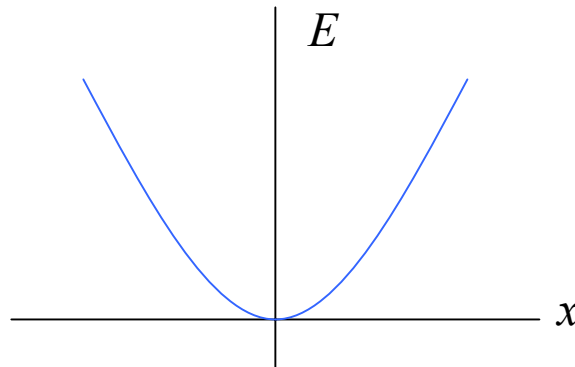
$$\begin{aligned} x &= A \sin(\omega t + \phi) \\ v &= \omega A \cos(\omega t + \phi) \\ a &= -\omega^2 A \sin(\omega t + \phi) \end{aligned}$$

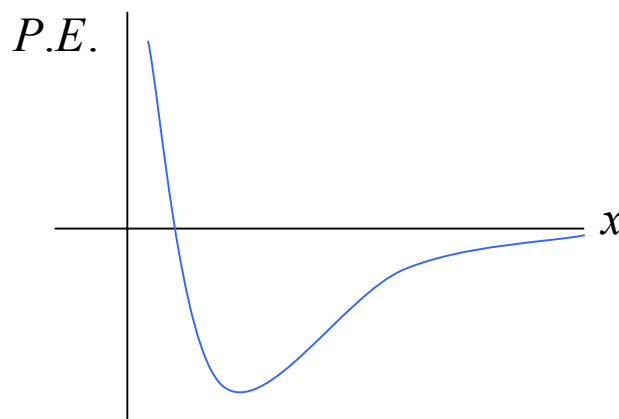
จากสมการ **1** $x = (x_2 - x_1) - l$ หาความเร็วและความเร่งได้ดังนี้

$$v = \frac{dx}{dt} = v_2 - v_1 \quad ; \quad a = \frac{dv}{dt} = a_2 - a_1$$

ถ้าแกว่งด้วยแอมพลิจูดน้อย ๆ จะมีกราฟของพลังงานเป็นรูปพาราโบลา ซึ่งเป็นแบบซิมเปิลฮาร์โมนิกอย่างง่าย

ถ้าแกว่งด้วยแอมพลิจูดมากขึ้น กราฟของพลังงานจะมีลักษณะดังรูป

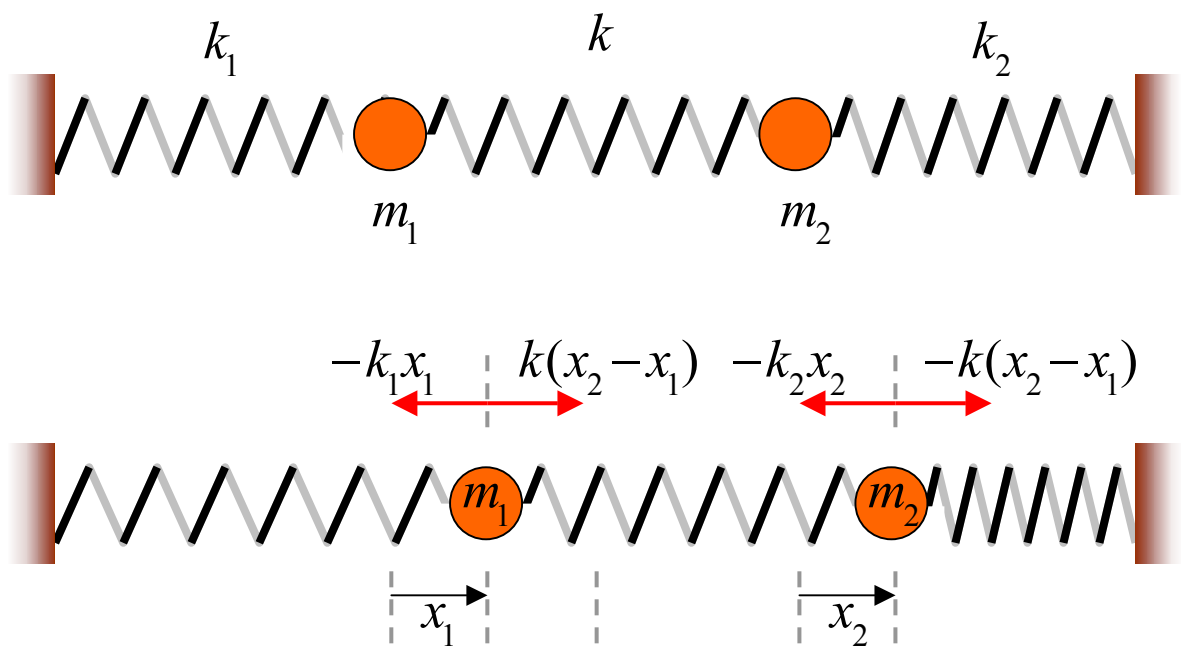

ซึ่งเป็นการเคลื่อนที่แบบฮาร์โมนิก แต่ไม่ใช่อย่างง่าย S.H.M. ซึ่งเรียกว่า แบบแอนฮาร์โมนิก (Anharmonic oscillation)

การเคลื่อนที่ดังกล่าว เกิดกับสารประกอบที่มีคู่ เช่น HCl , CO หรือพวกก๊าซอะตอมคู่ H_2 , O_2 เป็นต้น

8. ตัวแกว่งคู่ควบ

ตัวอย่างของการแกว่งแบบคู่ควบ เช่น การสั่นของวัตถุ ติดปลายสปริงดังรูป จะเห็นว่า วัตถุทั้งสอง ไม่มีความเป็นอิสระในการแกว่ง ผลลัพธ์สามารถอธิบายได้ในเรื่องของการแลกเปลี่ยนพลังงานระหว่างกัน

กำหนดให้ x_1 และ x_2 คือการกระจัดของมวล m_1 และ m_2 จากตำแหน่งสมดุล ให้การกระจัดเป็นบวกเมื่ออยู่ทางขวาของตำแหน่งสมดุล k_1 ดังนั้นสปริง ทำให้เกิดแรงคืนตัว $-k_1 x_1$ บนมวล m_1 ทำนองเดียวกัน สปริง k_2 ทำให้เกิดแรงคืนตัว $-k_2 x_2$ บนมวล m_2

สปริง k ยืดออกเป็นระยะ $x_2 - x_1$ ดังนั้นแรงที่สปริง กระทำต่อมวลในการที่จะทำให้มีความยาวของสปริงเท่าเดิมคือ $k(x_2 - x_1)$ บนมวล m_1 และ $-k(x_2 - x_1)$ บนมวล m_2

สมการการเคลื่อนที่ของอนุภาค

$$m_1 \frac{d^2 x_1}{dt^2} = -k_1 x_1 + k(x_2 - x_1)$$

$$m_2 \frac{d^2 x_2}{dt^2} = -k_2 x_2 - k(x_2 - x_1)$$

จะเห็นว่า ความเร่งของแต่ละตัวแกว่งขึ้นกับตำแหน่งของอีกตัวหนึ่ง

พิจารณาพลังงานรวมของระบบ

พลังงานจลน์รวม

$$E_k = \frac{1}{2} m_1 v_1^2 + \frac{1}{2} m_2 v_2^2$$

พลังงานศักย์รวม

$$E_p = \frac{1}{2} k_1 x_1^2 + \frac{1}{2} k_2 x_2^2 + \frac{1}{2} k(x_1 - x_2)^2$$

$$E_p = \frac{1}{2} (k_1 + k) x_1^2 + \frac{1}{2} (k_2 + k) x_2^2 - k x_1 x_2$$

พลังงานรวม

$$E = E_p + E_k$$

$$E = \left[\frac{1}{2} m_1 v_1^2 + \frac{1}{2} (k_1 + k) x_1^2 \right] + \left[\frac{1}{2} m_2 v_2^2 + \frac{1}{2} (k_2 + k) x_2^2 \right] - k x_1 x_2$$

จะสังเกตได้ว่า เทอมสุดท้ายเรียกว่า พลังงานคู่ควบหรือพลังงานอันตรกิริยา $(E_p)_{12}$ เทอมนี้ สามารถอธิบายการแลกเปลี่ยนพลังงาน ระหว่างสองตัวแกว่ง เช่นการสั่นของอะตอมในโมเลกุล